

Nr 601.

Av herr **Wallén** och fru **Gustafson**, om utvidgning av gällande bestämmelser om lindring i de mindre bemedlades kostnader för vård av sinnessjuka m. m.

I lag den 2 maj 1919 om lindring i de mindre bemedlades kostnader för vård av sinnessjuka, sinnesslöa och fallandesjuka förordnas följande.

1 §. Åtnjuter sinnessjuk, vilken, utan att vara i behov av fattigvård enligt 1 § i lagen om fattigvården, dock är att anse såsom mindre bemedlad, vård mot billigaste avgift å staten eller landsting tillhörigt sinnessjukhus, och har han under de senaste tio åren vårdats å dylikt sjukhus i sammanlagt två år eller därutöver, eller har sinnessjukdomen eljest oavbrutet fortfarit under minst tre år, då skall lindring i kostnaden för sinnessjukvården beredas på sätt här nedan sägs.

2 §. Vid prövning av fråga, huruvida sinnessjuk är att anse såsom mindre bemedlad samt om beredande av lindring, som avses i denna lag, skall hänsyn tagas ej endast till storleken av den sinnessjukes inkomster och övriga tillgångar samt skulder utan jämväl till andra på hans ekonomiska förhållanden inverkan omständigheter, såsom honom åliggande underhållsskyldighet och dylikt.

Har den sinnessjuka anhörig eller annan, som är underhållsskyldig för honom och i stånd att bekosta hans vård, vare den sinnessjuka ej att anse såsom mindre bemedlad. Vid bedömande därav, huruvida den underhållsskyldige är i stånd att bekosta vården, skall hänsyn tagas till de i första stycket angivna omständigheter.

Det framgår härav, att ehuru i vissa fall lindring i vårdkostnaden kan erhållas, detta ej är möjligt, om den sinnessjuka har anhörig eller annan, som är underhållsskyldig för honom och i stånd att bekosta hans vård, då han i så fall ej får betraktas som mindre bemedlad.

Härigenom kunna föräldrar bliva skyldiga att betala full vårdkostnad för ett av sina barn under så stor tidrymd, att övriga barns rätt blir lidande. Dylika fall äro ofta mycket ömmande, då sjukdomen varat i kanske tiotals år, men lagen synes icke medgiva något som helst undantag.

Då detta torde vara alltför hårt för många anhöriga till sinnessjuka, hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag rörande lindring i större utsträck-

ning än enligt nu gällande lag av vårdkostnaderna för sinnessjuka m. fl., som under längre tid vårdats å staten eller landsting tillhörigt sinnessjukhus.

Stockholm den 23 januari 1936.

Otto Wallén.

Ruth Gustafson.
